

Žalobě, kterou se nezletilý František K., jenž se po zabavení a přikázání k vybrání domnělé mzdy Františka M. ml. na žalovaných Marii a Terezii M-ových domáhal zaplacení 1.050 Kč s přísl., ježto jeho nemanželský otec František M. ml., který byl odsouzen platiti žalobci výživné, pracuje u žalovaných jako čeledín a jeho mzda by činila nejméně 150 Kč měsíčně, soud první stolice vyhověl stran žalované Terezie M., kdežto stran žalované Marie M. ji zamítl. Odvolací soud na odvolání žalované Terezie M. uznal ji povinnou zaplatiti jen 525 Kč s přísl.

Nejvyšší soud k dovolání žalobcovu obnovil rozsudek soudu první stolice.

Důvody:

Jde o žalobu podle § 2 vyživ. zák. Výživou povinný nemanželský otec žalobcův František M. ml. pracuje na čtvrtláně č. p. 8, zapsaném ve vložce č. 132 v N., který je rovným dílem připsán do vlastnictví jeho matce Terezii M. a jeho manželce Marii M., avšak jeho otci Františku M. st. přísluší k ideální polovici Marie M. právo poživací, takže ve skutečnosti hospodaří na onom čtvrtláně rodiče povinného Terezie a František M-ovi. Žalobce exekučně zabavil a dal si k vybrání příkazati fiktivní mzdu Františka M. ml. proti Terezii a Marii M-ovým jako knihovním vlastnicím usedlosti a žaloval obě na solidární zaplacení částky 1.050 Kč. Proti Marii M. byla žaloba pravoplatně zamítnuta, poněvadž ona na usedlosti té nehospodaří. Žalovaná Terezie M. byla odsouzena k zaplacení celé zažalované pohledávky, poněvadž podle názoru prvního soudu je se svým manželem Františkem M. st. solidární spoludlužnicí za presumptivní mzdu výživou povinného Františka M. ml., kdežto odvolací soud odsoudil ji jen k polovici, vycházející z názoru, že tuto mzdu mohl by nemanželský otec požadovati od každého ze zaměstnavatelů jen z polovice, protože prý každý z nich hospodaří na čtvrtláně jen z polovice. S tím názorem nelze souhlasiti. Každý pracovní úkon Františka M. ml. se týká celé usedlosti a oba hospodařící zaměstnavatelé jsou oprávněni žádati od něho plnou práci, takže jde o právně nedílný právní poměr pracovní, a je tedy také každý z nich povinen platiti mu plnou mzdu. Ručí mu tedy oba zaměstnavatelé za fiktivní mzdu solidárně. Je proto žalovaná Terezie M. jako podlužnice povinna zaplatiti žalobci celé zabavené částky fiktivní mzdy jeho nemanželského otce Františka M. ml.

Čís. 16927.

Hospodářské stroje (secí stroj, pojízdný benzinový motor), k nimž so prodávající vyhradil vlastnické právo do zaplacení kupní ceny a jež vlastník nemovitosti koupil, aby jich užíval jako příslušenství nemovi-

tosti, stanou se jejich vědomým zabavením se strany prodatele vlastnictvím kupujícího a tím příslušenstvím nemovitosti; není proto exekuce na ně podle § 252 ex. ř. dovolena.

(Rozh. ze dne 12.-května 1938, R I 584/38.)

Vymáhající věřitelka P. továrna na stroje v P., která prodala povinnému secí stroj a pojízdny benzinový motor s výhradou vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny, vedla k vymožení nedoplatku kupní ceny exekuci na svršky a zabavila při ní uvedené věci. Na zabavení setrvala i potom, když povinný navrhl vyloučení zabavených předmětů z exekuce podle §§ 252 a 251 č. 6 ex. ř. a prohlášení exekuce za nepřípustnou podle § 39 č. 2 ex. ř. Exekuční soud zamítl návrh povinného. Rekursní soud vyhověl návrhu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

V souzené věci jde o secí stroj a pojízdny benzinový motor, kteréžto stroje koupil povinný od vymáhající věřitelky, aby jich užíval ve svém hospodářství. Podle zprávy obecního úřadu v B. se povinný živí hospodařením na pozemcích nabytých z přídělu. Údaje povinného v návrhu na zrušení exekuce, že hospodaří na pozemcích ve výměře přes 5 ha, že motoru užívá k mlácení a řezání řezanky i píce a secího stroje k setbě, vymáhající věřitelka ve svém vyjádření nepopřela. Její tvrzení v dovolacím rekursu, že povinný nemá vůbec strojů, k jichž pohonu by potřeboval motoru, a že secího stroje nepotřebuje, ježto pozemky může oseti ručně nebo vypůjčeným secím strojem, jsou novoty nedovolené v dovolacím exekučním rekursu.

Provedla-li vymáhající věřitelka exekuci pro peněžitou pohledávku zabavením uvedených strojů, prodaných povinnému s výhradou vlastnického práva, dala tím najevo, že nechce již žádati jejich vrácení, a věci ty se staly vlastnictvím povinného a tím i v poměru povinného k vymáhající věřitelce příslušenstvím jeho rolnické usedlosti, neboť byly k ní již dříve z určení povinného v takovém vztahu, že nelze pochybovati (§ 863 obč. zák.), že byly určeny trvale k jejím hospodářským účelům. Exekuce pro peněžitou pohledávku se počíná zřízením zástavního práva na věci cizí (§§ 253, 256, 262 ex. ř.), takže předpokladem zástavního práva je právě vlastnictví osoby jiné (§ 1445 obč. zák.). Ježto tedy zabavené stroje jsou příslušenstvím rolnické usedlosti povinného, není podle § 252 ex. ř. dovolena oddělená exekuce na ně pro peněžitou pohledávku jejich zabavením.